

свали на него та умре, и не му е быть врагъ, нито е искалъ да му стори зло;

24 Тогазъ събраніе-то да сяди помежду убийц-тѣ и отмъстител-тѣ за кръв-тѣ, 25 по тѣзи сѫдове: И събраніе-то да освободи убийц-тѣ отъ рѣкк-тѣ на отмъстителя за кръв-тѣ, и събраніе-то да го върне въ градъ-ть на прибѣжище-то му, дѣто бѣ прибѣгналъ; и да живѣе въ него до смърть-тѣ на великий-тѣ священникъ, ^икоито е помазанъ съсъ свято-то масло.

26 Ако ли убийца-та излѣзе нѣкакъ вънъ отъ прѣдѣлы-тѣ на прибѣжищни-тѣ си градъ, въ който бѣ прибѣгналъ, И отмъстител-тѣ за кръв-тѣ го намѣри вънъ отъ прѣдѣлы-тѣ на прибѣжищни-тѣ му градъ, и отмъстител-тѣ за кръв-тѣ умърти убийц-тѣ, нѣма да бѫде повиненъ за кръвопролитие. Защото трѣбваши да остане у градъ-ть на прибѣжище-то си до смърть-тѣ на великий-тѣ священникъ: а слѣдъ смърть-тѣ на великий-тѣ священникъ, убийца-та да ся върне въ земѣ-тѣ на притяжаніе-то си. И това ще ви бѫде управило за сѫдъ, во всички-тѣ ви родове, по всички-тѣ ви селенія.

30 Който убие нѣкого, този убийца да ся умърти ^ичрѣзъ уста-та на свидѣтели: но единъ само свидѣтель не може да направи свидѣтелство противъ нѣкого за да ся умърти. И да не земате никакъ вънъ за животъ-ть на убийц-тѣ, който е повиненъ за смърть; но непрѣмѣнно да ся 31 умърти. И да не земате искупъ за оногозъ който е побѣгналъ въ прибѣжищни-тѣ си градъ, за да ся върне да живѣе на място-то *си*, прѣди смърть-тѣ на 32 священика. И да не осквернявате земѣ-тѣ въ којто сте; защото ^икръвь-та, тя осквернява земѣ-тѣ; и земя-та не може да ся очисти отъ кръвь-тѣ която ся е пролѣла на неї, ^иосвѣнъ съ кръвь-тѣ на 34 оногозъ който ѝ е пролѣлъ. ^иДа не направите нечистъ земѣ-тѣ, въ којто живѣете, въ срѣдъ којкото азъ обитавамъ; защото ^иазъ Йеова обитавамъ въ срѣдъ Израилевы-тѣ сынове.

ГЛАВА 36.

1 И пристѣпихъ начальници-тѣ на отцы-тѣ отъ родове-тѣ ^ина сынове-тѣ на Галада, сынь-тѣ на Махира, Манассіевъ-тѣ сынь, отъ родове-тѣ на Йосифовы-тѣ сынове, та говорихъ прѣдъ Моисея и прѣдъ князо-

^р Ст. 12. Ин. Нав. 20; 6.
^с Ин. Нав. 20; 6.
^т Их. 29; 7. Лев. 4; 3. 21; 10.
^у Гл. 27; 11.
^ф Втор. 17; 6. 19; 15. Мат. 18; 16. 2 Кор. 13; 1. Евр. 10; 28.

^х Псал. 106; 38. Мих. 4; 11.
^и Быт. 9; 6.
^и Лев. 18; 25. Втор. 21; 23.
^и Их. 29; 45; 46.
—
^а Гл. 26; 29.

ве-тѣ, начальници-тѣ на отцы-тѣ на Израилевы-тѣ сынове; И рекохъ: ^иГосподь заповѣда на господаря ни да даде земѣ-тѣ за наслѣдие на Израилевы-тѣ сынове по жрѣбие, и ^игосподарь-тѣ ни зѣ заповѣдъ отъ Господа да даде наслѣдие-то на брата ни Саллаада, на неговы-тѣ дѣщери. И ако ся оженятъ за нѣкого отъ сынове-тѣ на други-тѣ племена на Израилевы-тѣ сынове, тогазъ наслѣдие-то имъ ще ся отнеме отъ наслѣдие-то на наши-тѣ отцы, и ще ся притури въ наслѣдие-то на онова племе което ще ги земе *за жены*: така ще ся отнеме отъ жрѣбие-то на наше-то 4 наслѣдие. И ^икогато дойде юбилей-тѣ на Израилевы-тѣ сынове, тогазъ наслѣдие-то имъ ще ся приложи въ наслѣдие-то на онова племе което ще ги земе; и наслѣдие-то имъ ще ся отнеме отъ наслѣдие-то на отеческо-то ни племе.

5 И заповѣда Моисей на Израилевы-тѣ сынове, по слово-то Господне, и рече: Племе-то на Йосифовы-тѣ сынове ^иговори 6 право. Това е което заповѣда Господъ за Саллаадовы-тѣ дѣщери и рече: Нека ся оженятъ за когото имъ драго: ^исамо да ся оженятъ за мажсіе отъ родъ-ть на отеческо-то си племе: И да не прѣходжа наслѣдие-то на Израилевы-тѣ сынове отъ племе на племе; защото всякой отъ Израилевы-тѣ сынове ^ище бѫде прилѣпенъ за наслѣдие-то на племе-то на отцы-тѣ си:

8 И ^ивсяка дѣщера, която има наслѣдие въ нѣкое племе на Израилевы-тѣ сынове, да бѫде жена на единого отъ родъ-ть на отеческо-то си племе: за да наслѣдуватъ Израилеви-тѣ сынове всякой наслѣдие-то 9 на отцы-тѣ си. И да не прѣходжа наслѣдие-то отъ племе въ друго племе, но всякой отъ племена-та на Израилевы-тѣ сынове да бѫде прилѣпенъ за наслѣдие-то си.

10 Както заповѣда Господъ Моисею, така 11 направихъ Саллаадовы-тѣ дѣщери; ^иЗашото Маала, Ферса, и Егла, и Мелха, и Нуя, Саллаадовы-тѣ дѣщери ся оженихъ 12 за сынове-тѣ на стрыкы-тѣ си: Оженихъ ся *за мажсіе* отъ родове-тѣ на сынове-тѣ на Манассіја сына Йосифова; и наслѣдие-то имъ остана въ племе-то на отеческо-тѣ имъ родъ.

13 Тѣзи сѫ повелѣнія-та и сѫдове-тѣ, които заповѣда Господъ на Израилевы-тѣ сынове чрѣзъ Моисеовъ рѣкк, на ^иМоавовы-тѣ полета, при Йорданъ, *срещу* Йерихонъ.

^б Гл. 26; 55. 33; 54. Ин. Нав. 17; 3.
^в Гл. 27; 1, 7. Ин. Нав. 17; 3, 4.
^г Лев. 25; 10.
^д Гл. 27; 7.

^е Ст. 12.
^ж Сл. 3. Цар. 21; 3.
^з 1. Йах. 23; 22.
^и Гл. 27; 1.
^и Гл. 26; 3. 33; 50.